

naše trgovce na deželi. Ponuja jim svoje blago, to ali ono reč, z znano vabljuvostjo nizkih cen, ali drugimi ugodnostmi, vendar naš trgovec se ne vseda takim rafinirancu ter ne kupi nič. (Dalje sledi.)

Kmetijstvo.

Žvepljanje trt.

Grozdna plesnoba se pri nas silno širi, in sicer ne samo po gorkih krajih naše Primorske in Notranjske, temveč tudi po Dolenjskem in Štajerskem. V prvih pokrajinah poznajo to trtno bolezen že 30 let, zato tamošnji vinščaki vedo ceniti njeno zatiranje, dočim na Dolenjskem in Štajerskem še ne poznajo dovolj škodljivosti te bolezni in tudi ne verjamejo dovolj raznim ukom ter le preradi poslušajo modrovanja neumnih praznovercev. Bodite prepričani, da je grozdna plesnoba huda trtna bolezen, da more trte celo popolnoma uničiti, in edino zanesljivo sredstvo proti njej je pravočasno žvepljanje trt. Zato novič pozivljemo, ker bo kmalu čas žveplanja pred durmi: Žveplajte pridno svoje trte ter si pravočasno preskrbite žvepla in žveplalnikov.

Ne zanašajte se, da drugo leto bolezni ne bode; žveplajte vsejedno, kajti potem žveplati je prepozno, ko je bolezen že močno razširjena. Le pravočasno žveplanje bolezen prepreči in jo ustavi. Na Vipavskem je na pr. izkušnja poučila trtorejce, da je jako dobro prvič žveplati precej, ko se pokaže zarod.

V nastopnih vrstah še enkrat popišemo svojstva te bolezni in način, kako se zatira.

Grozdna plesnoba se nahaja v Avstriji že blizu 50 let ter provzroča po nekaterih krajih veliko škodo, ako se ne rabi proti njej nikako sredstvo. Po Dolenjskem so to bolezen opazili še le v zadnjih letih. Da vinogradniki vsled te gljive ne bodo prišli v tako žalosten položaj, kakor so prišli vsled peronospore, se bodo morali takoj z vso odločnostjo poprijeti sredstev, kakoršna povsodi rabijo z najboljšim uspehom.

Grozdno plesnobo provzročajo majhne glive, kakor pri peronospori, ki so kakor tanke nitke razširjajo po zelenih organih. Ob straneh teh nitk (micelija) se tvorijo posebne izbuhnine (sesalne korenine, havstoriije), katere se zajedejo v nežne organe, posebno v jagode, ter srkajo iz njih sok. Ako glive popijejo sok, se seveda dotični organ ne more razvijati in se posuši.

Ta gliva napada grozdje in listje, toda škoda na listju je le malenkostna, dočim je škoda na grozdju prav velika. Grozd, napaden od te bolezni, je tak, kakor bi bil potresen s pepelom. Ker gliva prepreže vso jagodo in srka iz nje sok, se jagoda ne more razvijati, ostane le drobna, zleseni, naposled počni in se posuši. Tako ta plesnoba uniči lahko vso trgatvev.

Ako je vreme gorko, se ta bolezen pokaže meseca maja t. l. še pred cvetjem. Tedaj se pa ne razširja prav močno, temveč še le pozneje, ko postane bolj vroče.

Kakor druge bolezni, tako tudi ta ne napada vseh vrst in ne v vseh legah rastočih trt enako. Trte, rastoče v bolj vlažnih krajih, so grozdni plesnobi bolj podvržene; manj pa ta bolezen napada nizko vzgojene trte in trte v neplevelnih krajih. Nizka vzgoja ima torej tudi glede na to bolezen prednost. Vinogradi morajo biti v splošno obrambo te bolezni vedno čisti.

Kot jedino sredstvo se z najboljšim uspehom rabi žveplo. To mora biti prav fino zmleto, kakor moka; čim finejše, tem boljše. Žveplena moka je boljše od žveplene cveta.

Za žveplanje se rabijo posebni, nalašč za to napravljene mehovi in nahrbtni žveplalniki.

Žvepla naj se le v tistem vremenu, kadar ni nič vetra. Dalje naj se žveplanje opusti v mokrih dneh, kakor tudi tedaj, kadar je po listju rosa.

Če je po žveplanju vreme suho, je to jako ugodno za pokončanje bolezni, kajti vsled solnčnega pripekanja se začne žveplo nekako žgati, izpreminja se v žvepleno sokislino in ta pokonča vse glive, ne pa žveplo kot takšno. Ako torej po žveplanju ni gorko, se z žveplanjem ne doseže zaželjeni uspeh.

Saveda s tem ni rečeno, da mora solnce ravno isti dan močno pripekati; saj žveplo ostane dolgo časa na listih in grozdih, če ni kmalu po žveplanju dežja. Ako pa se pripeti to, je treba iz nova požveplati.

Kakor pri pokončevanju peronospore, tako mora tudi tukaj sredstvo rabiti prav zgodaj, kdor hoče doseči dober uspeh. Prvo žveplanje se mora izvršiti še pred cvetjem; pozneje se pa žvepla le tedaj, če se tu pa tam pokaže bolezen še na kakem grozdu. Z uspehom žveplamo grozdje ostane vedno zdravo in jagode se enakomerno debelijo. Žveplo, katero je ostalo na jagodah, jim daje neprijetno zunanost, kar pa naj vinogradnika nikakor ne moti, ker to umazanost opere dež, predno se začne grozdje mecati. Malo časa pred trgatvijo naj se ne žvepla.

Poučni in zabavni del.

Oktava.

Slika. Ruski spisal J. M. Potapenko.

(Dalje).

II.

Do večernic je še ostalo dve uri časa in Vertoogradov, celo ne šedši domov jesti, jel je potrebno ukrepati. Pred vsem je odšel v Šakalavo stanovanje, no, tu je izvedel, da je oktavist prihitel le za minuto, zgrabil komad tobaka, ter odšel. Bilo je jasno, da je Šakalov sklenil delati tako, kakor je rekel Vertoogradov, je najel najboljšega voznika, ki je bil v mestu, ter velel na vso